

undergivet grundlovsbeskyttelse efter grundlovens § 64.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger til lovforslaget pkt. 4.5.2 og 4.6.2. samt 4.5.6. og 4.6.6.

Til nr. 13 (retsplejelovens § 44 a – 44 d)

Til § 44 a

Efter den gældende ordning har justitsministeren kompetencen til at meddele midlertidig beskikkelse til at beklæde en dommerstilling enten ved den ordinære dommers forfald eller ved embedsledighed, jf. § 44, stk. 2, 1. pkt.

Den foreslåedes bestemmelse i *stk. 1* indebærer, at Domstolsstyrelsen fremover skal meddele disse konstitutioner ved stillingsledighed og den faste dommers forfald.

De foreslåede regler i *stk. 2 – 5* svarer med visse sproglige ændringer til de nugældende bestemmelser i § 44, stk. 2, 2. – 5. pkt. I *stk. 4 og 5* er bl.a. bestemmelsen om, at forlængelse af étårsfristen skal ske ved kongelig resolution, udgået som utidssvarende.

Efter den gældende ordning tilbagekaldes en midlertidig beskikkelse til at beklæde et dommerembede af den myndighed, der har meddelt den, jf. retsplejelovens § 51. Dvs. bemyndigelser meddelt efter § 44, stk. 2, i forbindelse med den faste dommers forfald eller embedsledighed tilbagekaldes af Justitsministeriet. Der er ikke fastsat regler for, hvornår tilbagekaldelse skal finde sted, tilbagekaldelsen sker således principielt efter ministeriets frie skøn.

Ved den foreslåede bestemmelse i *stk. 6* foretages en ændring i forhold til den gældende retstilstand, idet det i overensstemmelse med lovforslagets generelle sigte foreslås, at konstitutioner, som meddeles af Domstolsstyrelsen efter § 44 a, ikke umiddelbart kan tilbagekaldes af denne. Som hovedregel ophører disse midlertidige beskikkelser først, når konstitutionsgrunden bortfalder. Tilbagekaldelse kan dog ske før udløbet af embedsledigheds- eller forfaldsperioden, men kun efter indstilling fra landsretspræsidenten, jf. 2. pkt. Dette vil eksempelvis kunne være hensigtsmæssigt i tilfælde, hvor Domstolsstyrelsen ved en dommers pludselige dødsfald ser sig nødsaget til umiddelbart at beskikke en fuldmægtig ved embedet som dommer, men hvor det efterfølgende viser sig muligt at lade dommerstillingen varetage af en erfaren retsassessor, indtil nyudnævnelse i stillingen kan finde sted.

Bestemmelsen skal sammenholdes med lovforslagets § 44 a, stk. 3, hvorefter et embede (bortset fra

tilfælde af sygdomsforfald) ikke kan holdes besat ved konstitution ud over et år.

Det forudsættes i øvrigt, at Domstolsstyrelsen vil opretholde den hidtidige praksis, hvorefter konstitutionsstillinger, som på forhånd skønnes at blive af længere varighed, opslås ledige til besættelse ved konstitution.

Der henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 4.5.6. og 4.6.6.

Til § 44 b

Igennem en lang årrække har finansloven i en tekstanmærkning indeholdt hjemmel til at besætte dommerstillinger, der ikke er fast normerede, ved konstitution. Således har konstitution af dommere i landsretterne i uddannelsesøjemed eksempelvis udelukkende været hjemlet på finansloven. Reglerne herom og om landsretskonstitutioner i andet øjemed, herunder vilkårene for beskikkelsen, hører naturligt hjemme i retsplejeloven.

Der foreslås derfor en ny bestemmelse i *stk. 1*, der omfatter uddannelseskonstitutioner i landsretterne, ligesom bestemmelsen forudsættes anvendt til at fremme vekselvirkningen mellem domstolene på den ene side og navnlig retsvidenskaben og advokatgerningen på den anden side.

Bestemmelsen nødvendiggør naturligvis, at der skabes bevillingsmæssig dækning på finansloven. Af administrative årsager er det ikke muligt at angive det præcise antal dommere i retsplejeloven.

Forfatningsretlige hensyn taler for, at landsretterne normeres således, at der altid kan deltage mindst 2 faste dommere i sagernes afgørelser. I en række sager, herunder sager af mere principiel eller indgribende karakter eller af særlig politisk interesse, bør retten beklædes af 3 faste dommere.

Om normeringen af landsretterne henvises i øvrigt til de almindelige bemærkninger pkt. 2.2.5. og 2.3.5.

Det følger af *stk. 2*, at konstitutionen skal ske i en på forhånd fastlagt periode på indtil 1 år. Den nuværende konstitutionsperiode er normalt 9 måneder, og dette forudsættes også fremover at være det normale tidsrum for en uddannelseskonstitution.

Tidsbegrænsningen på 1 år svarer til bestemmelsen i lovforslagets § 44 a, stk. 3. Særlige omstændigheder og dermed behov for forlængelse af konstitutionsperioden kan foreligge, hvis der akut opstår forfald eller ledighed i en af de faste stillinger, ligesom der også kan tænkes tilfælde af barsel eller sygdom hos den konstituerede dommer, hvor det kan være hensigtsmæssigt at forlænge konstitutionen ud over 1 år.